

ПРОТОКОЛ

№ 3372

гр. София, 29.09.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 35 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Г.

Съдебни Здравка М. П.

заседатели: Марио Н. Пеловски

при участието на секретаря Станимира П. Делийска и прокурора Г. Ив. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Мирослав Г. Г. Наказателно дело от общ характер № 20221100202630 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:20 часа се явиха:

СЪДЪТ, като изслуша страните и прецени материалите по делото, намира следното:

Делото родово и местно е подсъдно на СГС. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Съдът намира, че в ОА са налице множество непълноти, неясноти и противоречия, които съставляват съществено нарушение на процесуалните правила:

Повечето пороци на ОА касаят обвинението по чл. 203 НК:

Това престъпление изисква особено качество на субекта, а именно той да е длъжностно лице. Такова качество той има в юридическо лице, държавно учреждение, ведомство, нотариус, едноличен търговец. Наред с това, от обективна се изисква предметът на престъплението да е бил поверен или връчен на дееца именно в това му длъжностно качество - да го пази или да го управлява и това трябва да е на законно основание. В случая, конструкцията на обвиненията по чл. 203 НК предполага, че физически лица /пострадалите от инкриминираните деяния/, които са външни за лицето, в което и спрямо което деецът-длъжностно лице има такова качество, са възложили на подсъдимите пазене и управление на парите-предмет на престъплението /всъщност, в ОА това изрично се твърди само за Т.ка Г./. Следва да се има предвид, че с оглед твърденията, че тези лица /или техни наследодатели/ са сключили брокерски договори с инвестиционния посредник /ИП/ „О.“ АД, то

следва извода, следва, че тези дейности /пазенето и управлението/ са били възложени на ИП. Поради това се поражда неяснота как чрез брокерски договор между физическо лице и ИП, физическото лице е възложило пряко на подсъдимия - длъжностно лице в ИП пазене и управление на пари, доколкото ИП е страна по договора, а не длъжностното лице.

Наред с това, твърди се в ОА, че брокерските договори, сключени с ИП „П.“ АД са неистински. Това означава, че те не са сключени от физическите лица /пострадалите или техни наследодатели/, посочени като страна по всеки договор и, че тези лица не са изразили валидна правна воля. В този смисъл, налице е неяснота как при липсата на воля от страна на тези лица, като страни по такъв договор, е възможно те да са възложили пазене и управление на парите-предмет на престъпленията на други лица /подсъдимите/ на законно основание, дори да се допусне, че с брокерския договор е било възможно да се възложат тези дейности пряко на тях като длъжностни лица.

На следващо място – твърди се, че парите от продажбата на компенсаторните инструменти, са постъпили по сметка с титуляр ИП „П.“ АД. Имайки се предвид, че предмет на престъплението по чл. 203 НК е чуждо имущество, налице е неяснота за това, към момента, в който са били по сметката на ИП, дали тези пари са били собственост на ИП или на физическите лица, посочени като пострадали или пък последните са имали право на вземане към инвестиционния посредник за съответната парична сума.

Посочените дотук неясноти в ОА водят и до противоречие между фактите, изложени в обстоятелствената част и повдигнатите обвинения по чл. 203 НК спрямо подсъдимите А. и Т.. Тези твърдения в описателната част на ОА не обосновават съставомерни факти от повдигнатите обвинения и представляват съществено процесуално нарушение, доколкото правят обвинението не само неясно, но и противоречиво.

Други пороци касателно обвиненията по чл. 203 НК касаят липсата на съставомерни факти. На първо място, изложена е фактическа обстановка относно сключване на 9 неистински брокерски договора, с твърдения, че не само договорите, но и всички документи, приложени към тях, са неистински. Сочи се в ОА и, че тези договори са били подписани от страна на инвестиционния посредник от свидетелите К. и К.. Никъде няма твърдения, обаче, за това дали подсъдимите А. и Т. са били наясно, че както брокерските договори, така и другите приложени към тях по съответната преписка документи са неистински. Това е от съществено значение, с оглед обосноваване на субективната страна на деянията. Липсват всякакви факти относно това с тези неистински брокерски договори какви права и задължения са били възложени на инвестиционния посредник, т.е. какво е следвало инвестиционния посредник да прави с компенсаторните инструменти и с получените при продажбата им средства. Това е важно, с оглед твърденията, че в „Централен депозитар“ АД е било извършено

прехвърляне на компенсаторни инструменти от личните партии на лицата в партии на лица, които са представлявани от инвестиционен посредник и е необходимо да е ясно дали прехвърлянето на тези компенсаторни инструменти от едната в другата партия и последващите продажби на същите са били извършени въз основа на неистински документи. Липсват твърдения дали има възлагани и въз основа на какво от страна на всички собственици на компенсаторни инструменти на инвестиционния посредник да управлява тези инструменти и средствата от тяхната продажба. Факти в това отношение са необходими, с оглед това, че длъжностното присвояване изисква предметът на престъплението да бъде поверен на длъжностно лице за пазене и управление на законово основание. Липсват твърдения за това дали подсъдимите А. и Т. са знаели, че нарежданията от физическите лица, въз основа на които се твърди, че са били извършени по електронен път нареждания за превод на получените от продажбите средства по сметки на различни юридически лица /например „Ф.Б.“ ООД/, са неистински. Няма твърдения относно това сумите, за които се твърди, че са били наредени по сметка на „Ф.Б.“ ООД, по какъв начин впоследствие са били присвоени – дали лично подсъдимите са взели закупените с тях валута или други лица са сторили това и т.н.

На стр. 21-22 от ОА има твърдение, че инвестиционния посредник „П.“ АД е превел пари на „Л.БГ Г.“ ЕООД. Това твърдение е абсолютно неясно на фона на цялата изложена дотук фактическа обстановка, доколкото няма преди това никакви факти за това кой е превел тези пари, защо, по силата на каква уговорка, между кой и т.н.

Други пороци в ОА са относно обвинението по чл. 253 НК, вменено на Т.:

Липсват твърдения за това как Т. е узнала, че подсъдимият А. е придобил парите, чрез извършено престъпление. Това е от значение и с оглед това, че по-рано в ОА се сочи, че до един момент само и единствено той е имал право да извършва да нарежда с електронен подпис превод на различни суми и, които суми са инкриминирани с престъпленията по чл. 203 вр. чл. 26 НК, повдигнати срещу него.

Наблюдават се и фактически неточности относно част от инкриминираните суми. Така, например, твърди се, че подсъдимата Т. е получила определени суми в евро и се сочи и тяхната левова равностойност. Твърди се и, че същите тя после е изтеглила в лева. Наблюдава се разминаване в различните стойности в лева на тези суми към момента, в който се твърди, че ги е получила в евро и към момента, в който се твърди, че ги е изтеглила. Възможно е да се предполага, че тази разлика се явява разликата между курс „продава“ и курс „купува“, но няма никакви твърдения в тази връзка.

Относно деянието под № 8 за престъплението по чл. 253 вр. чл. 26 НК – твърди се, че Т. е изтеглила остатъците от сумите, присвоени от А. от пострадалите С. и Г. в размер на 7 200 лева. Аритметичният сбор на сумите, теглени от подсъдимата и, визирани в предходните деяния, сочи, че тази сума би следвало да бъде в различен размер – 7 100 лв.

Посочените по-горе пороци, този съдебен състав счита за процесуални нарушения от категорията на съществените, доколкото изложените в обстоятелствената част на ОА факти са непълни и неясни и не обосновават повдигнатите обвинения. Наред с това, те са и вътрешнопротиворечиви и противоречат и на обвиненията, включително относно съставомерни обстоятелства. Това води до засягане на правото на защита, което съставлява за съществено процесуално нарушение.

Всички посочени пороци в ОА са отстранени, предвид което съдебното производство следва да бъде прекратено и делото върнато на СГП за тяхното поправяне.

По отношение на исканията на защитниците на подсъдимите Т. и А. за изменение на МНО в по-леки – съдът намира следното:

Обстоятелствата по делото не дават основание да се счита, че има основание за това. Съдът счита, че е необходимо, с оглед гарантиране целите на МНО, тези МНО спрямо всеки един от тях да бъдат потвърдени.

По отношение забраната за напускане на Република България спрямо Т., съдът намира, че с оглед времетраенето на същата и, доколкото няма данни в рамките на ДП, а и към настоящия момент подсъдимата да е възпрепятствала с отсъствие развитието на производството, тази забрана следва да бъде отменена.

Така мотивиран

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД 2630/2022 г., по описа на СГС, НО, 35 състав.

ВРЪЩА делото на СГП за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения.

ПОТВЪРЖДАВА взетата спрямо подсъдимата Т. МНО „Гаранция в пари“ в размер на 7 000 лв.

ПОТВЪРЖДАВА взетата спрямо подсъдимия А. МНО „Гаранция в пари“ в размер на 10 000 лв.

ПОТВЪРЖДАВА МНО „Подписка“, взета спрямо подсъдимия Ц..

ОТМЕНЯ наложената спрямо подсъдимата Т. забрана за напускане на пределите на Република България без разрешение на съответния орган.

Определението във всичките му части подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред САС.

Препис от протокола да се издаде на страните.

Съдебното заседание приключи в 15:36 часа.

Протоколът е изготвен на 06.10.2022 г.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____